

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

lignis, qua ruta sertum ex obliquo condecorat: per Bernhardum, prius Comitem de Anehold, inde veni-
 surrogatum Henrico Leoni in ducatum Saxoniae, cum
 ille per Fridericum I. solenni Imperij conuentu per
 sententiam deponeretur. *W*edekindus autem, cum res
 illum Karolus baptizatum, in sua, vt diximus, provin-
 cia gubernare permetteret, adificato in Anglaria (nunc
 Angriam vocant) insigni templo, instituto collegio sine
 sine Deo seruientium, quod nunc in Heruordiam fe-
 runt esse translatum, ibique dominabus imperitantibus
 seruit: plurimum ipse in Christo deuotus, religione
 profecit. Sed erat illi ex magnis causis cum Geroldo
 Sueuorum duce atrox bellum, quod varia diu fortuna
 protraheretur. Mirum quomodo tam longinquum, ex
 Sueuia in Saxoniam? Sed erant Saxonibus praedia,
 quod supra ostendimus, in Hercinia, & Suenis in Te-
 ringia: vnde facile potuit conflari de terminis bellum.
 Sed eo consumptus perijt *W*edekindus: Christiano ritu
 sepultus in ecclesia eius, quod fundauerat, collegij
 ibique aliquandiu quieuit, donec in Padeburnam a
 ljs transferretur.

CAPVT XXV.

Vigbertus *W*edekindi filius erat, ab adolescentia
 Christo deuotus, inter Saxones vir primarius:
 sed an principatum in gentem egerit, mirum est silenti-
 um, quod Saxones ea tempestate, regnate post patrem
 Pio Ludouico Imperatore, sub Christi religione man-
 sueracti, quiescerent: & omnis prouincia episcopis dis-
 partita, religioni seruiret. Transalbianam autem re-
 gionem (quam Karolus pater Eridago sacerdoti in
 vrbe Hamburgo commendauerat, quemque loci epi-
 scopum facere disponebat, sed interuentus Danici bel-
 li,

li, & festinata mors Eridagi, votum Karoli nē imple-
 retur, auerterunt) Ludouicus Bremensi & Verdensi
 pontificibus initio regni commendauit. Quo etiam
 tempore Henningo Danorum rege, qui fœdera iecit
 cum Ludouico mortuo, Sigefridus & Amilo nepotes
 Gotfridi, cū inter se de regni successione digladi-
 rentur, magno pralio manus conseruērunt: & vtrinque,
 antē multismillibus caesis, ambo duces ceciderunt. Pars
 Amilonis cruenta victoria potita, Haraldum & Re-
 ginsfredum regno præsecerunt. Sed indē tum Haral-
 dus eiectus, ad Imperatorem Ludouicum contendit
 Moguntiam: ibique inuito cum Imperatore fœdere, pa-
 cificitur cum amicis sacrum subire lauacrum, vt au-
 xiliaria Imperatoris arma mereretur: baptizatusque
 mittitur cum armatura forti in Iutiam: & cum illo
 Ansgarius Corbeiensis pater, vltroneum se tanto pieta-
 tis officio, quod omnes horrerent, ingerens. Sed hæc in
 Dania & Metropoli exequuti, nūc tantūm cōmonuisse
 sat habemus. Extruxit autē Ludouicus regalē abbatia
 in littore Visurgi, trās latis patribus cum nomine de Cor-
 beia Galliarū, que in ripa Sūmæ fluminis hodiē manet.
 Adolescens erat admodū Ansgarius, cū de Francia
 transferretur: & creuit in apostolum magnum omniū
 aquilonarium regionum: prouenitq; ecclesie Hambur-
 gensi, que tum metropolis erat, cui etiā postea Bremen-
 sis suffraganea, quod in Metropoli ostendimus, fuit
 incorporata. Ex hoc Corbeia monasterio multos post
 inuicem habebat episcopos: Sedem autē metropolitica
 Ansgario Ludouicus Imp. firmavit in Hāburgo. Primus
 hic erat pontifex Hamburgensis: nam Eridagus presby-
 ter etsi episcopatu destinaretur à Karolo, propter cau-
 sas tamen, quas diximus, non attigit. Qua etiam tem-
 pestate

pestate ex maritima & andalorum prouincia, quae
 forum erat, venere ad Imperatorem duo regij iuueni
 de regno contendentes: & ne armis opus esset, Imp
 ratorem causa sua fecere arbitrum. Ille collaudato
 datis muneribus pacauit: hortatusq; Christi religionem
 suscipere, dimisit. Et quauis Ludouicus religione
 pietate plurimum polleret, traquillitati temporu, qua
 in se erat, maxime studens, euadere tamen non potuit
 atrocissimam in se multorum conspirationem: quos pro
 dem magnis locis honoratos, pro comperta malignitate
 destituit: Illi vero confictis criminibus Imperatorem
 sanctissimum insimularunt, quod coniugis suae Iudithae
 ex qua sustulit Carolum Caluum, impuritatem impro
 be dissimularet, & pollueret caesarea culmen dignita
 tis. Traxere coniurati in partem filios Imperatoris, in
 primis Lotharium natu maiorem, Pipinum, atq; Lu
 douicum: Carolus autem admodum puer erat. Imp
 rator coniugis purgationem super infamia recipere
 satisfactum sibi duxit. Coniurati autem magis atque
 magis inualuerunt, archiepiscopos in societatem ca
 lumniae trahentes: vnde factum est, vt inualescere
 nequitia, sententia depositionis in Imperatorem ferretur,
 & a filio Lothario diu seruaretur, cum ille inua
 deret Imperium. Extant lamentationes, quas de celo
 monasterij, in quo seruabatur, misit ad amicos. Impera
 tricem coegere, detonsa coma, continentiam in mona
 sterio profiteri: Puerum quoque attonsum dimiserunt.
 Erant fideles multi, qui armis pro Imperatore
 agerent: sed ille vetuit. Vbi autem feruor indignatio
 nis paulatim euauit, reuersi ad cor filij, causam ex
 minantes, innoxium patrem carcere liberatum ad Im
 perium restituerunt: coniugemq; reddiderunt: & omnia
 deo

deinceps obsequio coluerunt. Ille errori facile veniam tribuit, mitissimus omnium mortalium: & filium Lotharium natū maiorem, consortem fecit Imperij. In episcopos tamen, qui modestius agere debuerant, aliquanto seuerius vindicauit. Ex his erat iste, qui in Palmis cum solennis fieret processio iuxta carcerem, dictatum à se hymnum plena voce concinebat: Gloria, laus & honor tibi sit rex Christe redemptor. Perinde laxatus carcere, veniam est consequutus ab Imperatore: locoq; suo restitutus, fidelis Imperatori permansit.

CAPVT XXVI.

Interim ðwigbertus dux Angriae, olim erat Anglia: quoddam imperiti vetustatis, differentiam ponere volebant ad insignem maris insulam: cum ignorarent honori suo detractum iri, quoddam maiorum suorum decus in Britanniam emigrantium, obscurarent. Hic igitur ðwigbertus inter Saxones vir primarius, vxore accepta Sindacilda, de genere Rabodi Phrisonum ducis, qui baptizandus, rogauit quoniam concessissent patres eius? Vbi audiuit omnes à Christo alienos, in perditionem abiisse, pedem è baptisterio retraxisse fertur: eò se profecturum contestans, quò Maiorum suorum cœtus demigrasset. Ex ea coniuge ðwigbertus geminam sustulit prolem, Brunonem atque ðwalbertum. Profectum hūc ðwigbertū Romam comperio, deuotionis gratia: indeq; sanctorum reliquias retulisse: quæ in nouum collegium, quod in ðwildeshusen, oppidum Bremensis diœcesis, erexit, sunt collocatæ: ibiq; vir Christiani nominis amantissimus, post longam inter suos religiosamq; conuersationem, in pace obdormiens requieuit, tumultus ibidem. Erant ea tēpestate in Saxonia principes alij, quorum nomina per inopiā scriptorū in obscuro remansere: